

Signaler og Lineære Systemer

Preben Alsholm

4. september 2006 (revideret 5/9)

1.1 Introduktion

Lineær differentiaalligning af n'te orden

$$a_0 \frac{d^n y}{dt^n} + a_1 \frac{d^{n-1} y}{dt^{n-1}} + \dots + a_{n-1} \frac{dy}{dt} + a_n y = u(t), \quad t \in I$$

Den tilsvarende homogene ligning

$$a_0 \frac{d^n y}{dt^n} + a_1 \frac{d^{n-1} y}{dt^{n-1}} + \dots + a_{n-1} \frac{dy}{dt} + a_n y = 0$$

Udtrykket til venstre kan opfattes som en differentialoperator

$$D_n = a_0 \frac{d^n}{dt^n} + a_1 \frac{d^{n-1}}{dt^{n-1}} + \dots + a_{n-1} \frac{d}{dt} + a_n$$

anvendt på y :

$$D_n y = a_0 \frac{d^n y}{dt^n} + a_1 \frac{d^{n-1} y}{dt^{n-1}} + \dots + a_{n-1} \frac{dy}{dt} + a_n y$$

Eksempel 1.1 og 1.2 i Maple.

Den homogene ligning

Differentialoperatoren D_n er lineær i følgende forstand

$$D_n(c_1y_1 + c_2y_2) = c_1D_n(y_1) + c_2D_n(y_2)$$

når c_1 og c_2 er konstanter.

Heraf følger, at mængden af løsninger til den homogene ligning $D_n y = 0$ udgør et vektorrum (nulrummet for D_n).

Det kan vises, at dette vektorrum er n -dimensionalt (Sætning 1.4).

Karakterligningen

Løsninger af formen $y(t) = e^{\lambda t}$ fås netop, når λ er rod i karakterligningen

$$a_0\lambda^n + a_1\lambda^{n-1} + \dots + a_{n-1}\lambda + a_n = 0$$

Theorem (1.12 Homogen lineær ligning)

- ① En reel rod λ af multiplicitet p giver anledning til løsningerne

$$e^{\lambda t}, te^{\lambda t}, \dots, t^{p-1}e^{\lambda t}$$

- ② De imaginære rødder $\lambda = \alpha \pm i\omega$ af multiplicitet p giver anledning til løsningerne

$$e^{\alpha t} \cos \omega t, e^{\alpha t} \sin \omega t, te^{\alpha t} \cos \omega t, te^{\alpha t} \sin \omega t, \\ \dots, t^{p-1}e^{\alpha t} \cos \omega t, t^{p-1}e^{\alpha t} \sin \omega t$$

Den fuldstændige løsning fås som samtlige linearkombinationer af løsningerne under 1 og 2.

Se Maple for eksemplerne 1.6, 1.8, 1.9, 1.13 og 1.14.

1.3 Den inhomogene ligning

Theorem (1.16)

Struktursætningen. Den fuldstændige løsning til den inhomogene ligning

$$a_0 \frac{d^n y}{dt^n} + a_1 \frac{d^{n-1} y}{dt^{n-1}} + \dots + a_{n-1} \frac{dy}{dt} + a_n y = u(t)$$

kan skrives som summen af en partikulær løsning (y_p) til den inhomogene ligning og den fuldstændige løsning til den homogene ligning (y_{hom})

$$a_0 \frac{d^n y}{dt^n} + a_1 \frac{d^{n-1} y}{dt^{n-1}} + \dots + a_{n-1} \frac{dy}{dt} + a_n y = 0$$

$$y = y_p + y_{\text{hom}}$$

Eksempel i Maple.

1.4 Overføringsfunktioner, typen af differentialligninger

Vi betragter nu differentialligninger af formen

$$\begin{aligned} & a_0 \frac{d^n y}{dt^n} + a_1 \frac{d^{n-1} y}{dt^{n-1}} + \dots + a_{n-1} \frac{dy}{dt} + a_n y \\ = & b_0 \frac{d^m u}{dt^m} + b_1 \frac{d^{m-1} u}{dt^{m-1}} + \dots + b_{m-1} \frac{du}{dt} + b_m u \end{aligned}$$

Altså af formen

$$D_n^a y = D_m^b u$$

Her skal u opfattes som input til det tilsvarende fysiske system (påvirkningen) og y skal betragtes som output.

Maple: Eksempel 1.18.

1.4 Overføringsfunktioner, Definition

Med $u(t) = e^{st}$ søger vi en løsning af formen ce^{st} , hvor c er en konstant, der dog kan (vil) afhænge af s , så vi betegner den med $H(s)$. Denne størrelse kaldes overføringsfunktionen for differentialligningen (systemet). Løsningen $y(t) = H(s)e^{st}$ kaldes det stationære svar på påvirkningen e^{st} . Overføringsfunktionen bliver åbenbart lig med forholdet mellem karakterpolynomierne for de to sider:

$$H(s) = \frac{b_0 s^m + b_1 s^{m-1} + \dots + b_{m-1} s + b_m}{a_0 s^n + a_1 s^{n-1} + \dots + a_{n-1} s + a_n}$$

Eksempel 1.20 i Maple.

1.5 Frekvenskarakteristikker

Vi betragter nu tilfældet $s = i\omega$. Vi kan skrive

$$\begin{aligned} H(i\omega) e^{i\omega t} &= |H(i\omega)| e^{i(\text{Arg}H(i\omega) + \omega t)} \\ &= |H(i\omega)| (\cos(\omega t + \text{Arg}H(i\omega)) + i \sin(\omega t + \text{Arg}H(i\omega))) \end{aligned}$$

Hvis derfor $u(t) = \cos(\omega t)$, så er det stationære svar

$$y(t) = |H(i\omega)| \cos(\omega t + \text{Arg}H(i\omega))$$

Funktion A givet ved

$$A(\omega) = |H(i\omega)|$$

for alle $\omega \geq 0$ kaldes amplitudekarakteristikken, og funktionen ϕ defineret ved

$$\phi(\omega) = \text{Arg}(H(i\omega))$$

for alle $\omega \geq 0$ kaldes fasekarakteristikken.

Nyquist plot

Et Nyquist plot er et plot af $H(i\omega)$ i den komplekse plan. Eksempel 1.23 i Maple.